

цесъ. Втория пътъ се отрече съ сърдцето си. Той бъше малодушенъ и се уплаши да не изгуби общественото мнение. Третия пътъ се отказа поради слабата си воля. Понеже умътъ и сърдцето на Петра не бъха въ съгласие, първо умътъ отпадна. Като остана само съ волята си, Петъръ не бъше въ състояние да съгласува ума и сърдцето си, понеже бъха вече разколебани. Като гръщи, човѣкъ пада въ три направления — въ областта на ума, въ областта на сърдцето и въ областта на волята. Значи, всѣка лоша мисълъ, попаднала въ човѣшкия умъ, изопачава не само ума, но и сърдцето, и волята, поради което той става докачливъ, подозрителенъ въ чувствата си, нелогиченъ въ мисълта си и слабъ въ волята си.

И тъй, когато дойдатъ страдания въ живота ви, ще знаете, че това е Божествениятъ пътъ, който пъе. Той напомня на човѣка, че е нарушилъ нѣкоя Божествена заповѣдъ. При това положение, не трѣбва да се оплаквате, да роптаете, но, като Петра, да излѣзете вънъ и тамъ да се разкаете. Докато е между хората, човѣкъ не може да се разкае. Той трѣбва да излѣзе вънъ, да остане самъ и да си поплаче. Когато изгуби майка си, детето плаче високо, да го чуе тя и да му се обади. Въ този случай, плачътъ има смисълъ. Когато хората плачатъ високо, и тъ искаятъ Богъ да ги чуе. Когато мѫжътъ е хваналъ Христа въ жена си и го сѣди, жената трѣбва да излѣзе вънъ и тамъ да си поплаче. Тогава Богъ ще се обѣрне къмъ жената, ще я погледне тѣжно, и нейниятъ пътъ ще пропъе. Никога жената не трѣбва да плаче предъ мѫжа си, нито мѫжътъ предъ жена си. Жена да плаче предъ мѫжа си, или мѫжъ — предъ жена си, това е все едно да плачете предъ мечката, когато яде. Колкото и да плачатъ единъ предъ другъ, сърдцата имъ нѣма да се смекчатъ. Божествениятъ плачъ става вънъ, въ душата, никой да не вижда, че плачете. Както Христосъ плака за Ерусалимъ, така всѣки човѣкъ ще плаче за себе си. За да не плаче, човѣкъ трѣбва да се вслушва въ думитѣ на Духа, Който постоянно му посочва погрѣшките, съ цель да се изправи. Като не слуша думитѣ на Христа въ себе си, човѣкъ самъ Го връзваше и три пъти се отказва отъ Него. Това е ставало отъ памти-вѣка и доднесъ. Защо Петъръ се подложи на това изпитание? — Защото, за да защити